

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผล และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549
- 1.2 เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากร ได้แก่

2.1.1 นักศึกษาภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 ที่ออกกลางคัน จำนวน 904 คน

2.1.2 ผู้บริหาร และคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.2.1 นักศึกษาภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 ที่ออกกลางคัน จำนวน 50 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2.2.2 ผู้บริหาร และคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 9 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ มีลักษณะ และการสร้างดังนี้

3.1 แบบสอบถาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปี 2547-2549 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะวิชาที่เคยศึกษา ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา ปีการศึกษาที่ออกกลางคัน ชั้นปี ที่ออกกลางคัน เหตุผลที่เลือกศึกษาในสถาบัน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open end Questions)

3.2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการนำผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549 เรียงลำดับตามน้ำหนัก สามอันดับแรกของปัญหาในแต่ละปัจจัยมาสร้างแบบสัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา จากผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลรายชื่อนักศึกษาภาคปกติที่ออกกลางคันจากกองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา แล้วจัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยติดแสตมป์ พร้อมชื่อที่อยู่ของผู้วิจัยที่ด้านหลังของแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนทางไปรษณีย์ ในเวลาที่กำหนด จำนวน 452 ชุด ได้รับการกลับคืนมา จำนวน 65 ชุด คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุดได้ 50 ชุด และกลุ่มที่สุ่มแบบเจาะจงใช้แบบสัมภาษณ์คณาจารย์และผู้บริหาร จำนวน 9 คน รวมทั้งสองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 คน นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 ส่วนที่เป็นแบบสอบถามในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Windows

5.2 ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 257-2549 ส่วนที่เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณาจารย์ นำมาวิเคราะห์โดยการนำข้อความที่จดบันทึกจากแบบสัมภาษณ์มาสรุปประเด็นเพื่อใช้ประกอบการวิจัย และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ส่วนที่เป็นแบบสอบถาม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ออกกลางคัน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58 เพศชายร้อยละ 42 มีอายุใกล้เคียงกัน คือ อายุระหว่าง 20-21 ปีร้อยละ 70 รองลงมาคืออายุ 18-19 ปีร้อยละ 24 และมากกว่า 21 ปีร้อยละ 6 คณะที่เข้าศึกษามากที่สุด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร้อยละ 56 ส่วนใหญ่ออกกลางคันในปีการศึกษา 2549 คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาปีการศึกษา 2548 คิดเป็นร้อยละ 22 และปีการศึกษา 2547 คิดเป็นร้อยละ 26 ชั้นปีที่นักศึกษาออกกลางคันมากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 16 เหตุผลในการเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเนื่องจากเป็นความตั้งใจของตนเอง ร้อยละ 28 รองลงมาสถาบันอยู่ใกล้ภูมิลำเนา ร้อยละ 24 และเป็นความตั้งใจของผู้ปกครอง ร้อยละ 18 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน มีปัญหาครอบครัว และไม่เข้าใจในวิชาที่เรียนความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง กลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมทำให้เกิดผลเสียต่อการศึกษา ผู้ปกครองต้องการให้เรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมากกว่า ความรู้ทางวิชาการไม่เพียงพอ ระยะทางระหว่างที่พักอาศัยและสถานศึกษาอยู่ห่างไกล คบเพื่อนต่างเพศจนเสียการเรียน ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เรื่อง สอบได้สถานศึกษาที่ดีกว่าและ สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงมักเจ็บป่วยอยู่เสมอ หรือ มีโรคประจำตัว

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง ขาดปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ชื่อเสียงไม่เป็นที่ยอมรับ กฎระเบียบเข้มงวดเกินไป และสถานที่ขาดความทันสมัย (ความเป็นเมือง) ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เรื่อง บรรยากาศไม่เอื้อต่อการเรียน

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง หางานทำยาก และไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง ไม่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและเนื้อหารายวิชา ไม่ทันสมัย

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547- 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง กระบวนการวัดผลประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน วัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน กิจกรรมในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ และขาดสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ทันสมัย

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง มอบหมายงานมากเกินไป อธิบายความ หรือ สื่อความหมายไม่ชัดเจน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง ความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอ ขาดเทคนิคการสอน ขาดมนุษยสัมพันธ์กับ

นักศึกษา มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา ไม่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเมื่อเกิดปัญหา และไม่มีเวลาให้นักศึกษาได้ปรึกษา

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเอง บังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ กิจกรรมมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการศึกษา และกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน

2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง ขาดความใกล้ชิดกับนักศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง แก้ปัญหาไม่ทันต่อเหตุการณ์ มีนโยบายไม่สอดคล้องกับปัญหาในการเรียนการสอน ไม่ให้ความสำคัญกับนักศึกษา และไม่ส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษา

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง เข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนได้ยาก เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนบริการไม่ดี ขาดข้อมูลป้อนกลับเรื่องผลการเรียนทำให้นักศึกษา ไม่ทราบสถานะผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง ระบบสารสนเทศงานทะเบียนไม่มีประสิทธิภาพ

2.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์ IT ให้บริการไม่ดี ระบบสารสนเทศไม่ทั่วถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง สถานที่ไม่เหมาะสม และระบบสารสนเทศไม่ทันสมัย

2.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549 ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยบริการให้บริการไม่ดี หนังสือไม่ทันสมัย หนังสือมีไม่เพียงพอ และสถานที่ไม่สะดวก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 มีดังนี้

3.1 ปัจจัยส่วนตัว ไม่มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ต้องการให้มีอาคารเรียนเรียน และภูมิทัศน์ที่สวยงาม ให้มีการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมกีฬา และกิจกรรมดนตรี

3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ให้มีการอธิบายชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาในแต่ละหลักสูตร อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกเรียน

3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ห้องเรียนไม่สวยงาม ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

3.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนทุก ๆ ท่านได้ให้การช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน โดยการรับฟังข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน และปัญหาอื่น ๆ

3.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ มหาวิทยาลัยควรให้การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬา มีการสร้างนักกีฬา ให้มีนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถในการแข่งขัน ตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับประเทศ จนถึงระดับโลก

3.7 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บริหารกิจการต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อทราบข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงาน และนำข้อมูลมาประกอบการสร้างหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงตามตลาดแรงงานต้องการ รวมถึงการมีข้อตกลงส่งนักศึกษาเข้าทำงานในกิจการนั้นๆ ได้

3.8 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ อำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาที่มาติดต่อมีบริการที่รวดเร็วและถูกต้อง

3.9 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ สำรวจความต้องการและจัดหาคอมพิวเตอร์ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์จากทุกๆสาขา รวมถึงการจัดระบบให้ทุกสาขาวิชาได้ใช้งานได้อย่างสะดวก

3.10 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ มีข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนี้คือ ควรสำรวจความต้องการหนังสือของอาจารย์และนักศึกษาให้ทั่วถึงทุก ๆ สาขาวิชา มีบริการแจ้งให้อาจารย์ และนักศึกษาในทุกสาขาวิชาทราบถึงวิธีการสั่งซื้อหนังสือ เพราะว่าในปัจจุบันบางสาขาวิชามีหนังสือจำนวนมาก และบางสาขาวิชาที่มีหนังสือจำนวนไม่มาก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 – 2549 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในหัวข้อเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหามาจากผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549 เรียงลำดับตามน้ำหนักของปัญหา ใน 3 อันดับแรกของแต่ละปัจจัย สรุปผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

1. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มี 3 ประเด็น 10 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 กระบวนการวัดผลไม่ได้มาตรฐาน มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุ และปัญหาของระบบการวัดผลและประเมินผล แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผล และประเมินผล รวมถึงให้มีการควบคุมกำกับกับการวัดผลประเมินผลให้ดำเนินไปตามเกณฑ์มาตรฐาน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในเรื่องการวัดผลและประเมินผล แนวทางแก้ไขที่ 4 อาจารย์ควรแจ้งคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนให้นักศึกษาทราบเป็นระยะๆหรือมีบริการที่นักศึกษา สามารถเข้าถึงข้อมูล

เกี่ยวกับคะแนนของตนเองได้ง่าย และอาจารย์ผู้สอนควรพิจารณาหาทางช่วยเหลือนักศึกษาที่มีคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนน้อยได้ทันต่อเหตุการณ์

ประเด็นที่ 2 วัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้
 ทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการพัฒนาหลักสูตร ให้มีการวิเคราะห์หลักสูตร และให้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาให้ชัดเจน เมื่อเทียบกับสาระสำคัญของหลักสูตร ทางแก้ไขที่ 2 กำหนดให้มีการจัดทำคู่มือของหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอน (Course Syllabus) ทางแก้ไขที่ 3 ให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดทำประมวลการสอนร่วมกันในแต่ละวิชา

ประเด็นที่ 3 กิจกรรมในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้
 ทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการเผยแพร่ กิจกรรมการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย กว้างขวาง และอย่างทั่วถึง ทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมีกิจกรรมไม่น้อยกว่า 20% ของเนื้อหาในแต่ละวิชา แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ

2. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มี 3 ประเด็น 9 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 หางานทำยาก มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้
 แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องจำนวน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักศึกษา ให้มีทักษะให้มีสมรรถนะสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพอิสระได้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 3 ในการจัดทำหลักสูตร หรือในการปรับปรุงหลักสูตร ควรให้ผู้ที่ต้องการใช้แรงงาน นักศึกษา เข้าร่วมในการวิพากษ์หลักสูตร

ประเด็นที่ 2 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้
 แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องจำนวน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการระดมความคิดเห็นจากศิษย์เก่า เกี่ยวกับปัญหาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุก ๆ 3 ปี

ประเด็นที่ 3 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของนักศึกษา มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 จัดให้มีการแนะนำแนวหลักสูตรและให้คำปรึกษา แต่อย่าโฆษณาจนเกินจริง แนวทางแก้ไขที่ 2 จัดให้มีระบบการโอนย้ายสาขาวิชา ให้สอดคล้องกับความถนัด

ของนักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 3 ในการรับนักศึกษาใหม่ ควรมีการทดสอบความรู้ ความถนัด ตลอดจนความสนใจของนักศึกษาก่อนเข้าเรียน

3. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน มี 3 ประเด็น 8 แนวทางแก้ไข ประเด็นที่ 1 เข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนได้ยาก มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการขยายช่องทางในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนให้หลากหลายมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนให้กว้างขวางและอย่างต่อเนื่อง เข้าถึงผู้ใช้ได้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศงานทะเบียนให้มีความทันสมัย และมีความเป็นสากล

ประเด็นที่ 2 เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนบริการไม่ดี มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการอบรม บุคลิกภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการกำกับการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเกณฑ์ และความรับผิดชอบในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แผนกงานทะเบียน

ประเด็นที่ 3 ขาดข้อมูลป้อนกลับเรื่องผลการเรียน ทำให้นักศึกษาไม่ทราบผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการพัฒนาระบบข้อมูลให้มีความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ แนวทางแก้ไขที่ 2 อาจารย์คอยกระตุ้นเตือนให้นักศึกษาหมั่นตรวจผลการเรียนของตนเอง แนวทางแก้ไขที่ 3 ใช้ระบบงานทะเบียน On line เชื่อมโยงระบบข้อมูลให้ Real time

4. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร มี 3 ประเด็น 8 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเอง มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมของนักศึกษา ให้มีความอิสระและหลากหลายมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการปรับปรุง ระบบและกลไก ในการพัฒนา นักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการสร้างความเข้าใจกับนักศึกษา โดยที่อาจารย์ และนักศึกษา มีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมให้มากขึ้น

ประเด็นที่ 2 กิจกรรมมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการศึกษา มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีแผนการเข้าร่วมกิจกรรมที่ชัดเจน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการบริหารกิจกรรม โดยการจัดตารางเรียนไม่ให้ทับซ้อนกับตารางกิจกรรม แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการกำหนดเงื่อนไขที่จะต้องสิ้นสุดการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสม

ประเด็นที่ 3 บังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ไม่ควรมีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม แต่ควรมีการขอความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสเลือกอย่างหลากหลาย แนวทางแก้ไข

ที่ 2 ให้มีการศึกษา ให้มีการประเมินกิจกรรมต่างๆ ควรเลือกไว้เฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสม และได้รับความพึงพอใจจากนักศึกษา

5. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT มี 3 ประเด็น 5 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 เจ้าหน้าที่ศูนย์ IT บริการไม่ดี มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการอบรม พัฒนาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ IT แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการจัดระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ IT ที่สามารถทำให้เกิดความสะดวกกับทุกฝ่าย

ประเด็นที่ 2 ระบบสารสนเทศไม่ทั่วถึง มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการขยายช่องทางการเข้าถึงระบบได้อย่างกว้างขวาง หลากหลาย และอย่างต่อเนื่องมากขึ้น ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารสนเทศ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างต่อเนื่อง และกว้างขวาง

ประเด็นที่ 3 สถานที่ไม่เหมาะสม มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ ให้มีการปรับปรุงในการจัดสถานที่ และบรรยากาศในการใช้บริการ ที่มีความเหมาะสมกับผู้ใช้มากขึ้น

6. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร มี 3 ประเด็น 5 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ขาดความใกล้ชิดกับนักศึกษา มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดประชุม และพบปะกับนักศึกษา อย่างสม่ำเสมอ และอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการจัดกิจกรรมบันเทิง ระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2 แก้ปัญหาไม่ทันต่อเหตุการณ์ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการศึกษาปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว และเตรียมการป้องกันแก้ไข ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และดำเนินการแก้ไขอย่างทันทั่วถึง

ประเด็นที่ 3 มีนโยบายไม่สอดคล้องกับปัญหาในการเรียนการสอน มี 1 แนวทางแก้ไข

ดังนี้คือ ผู้บริหารควรมีการทบทวนปัญหา และกำหนดนโยบายในการแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

7. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ มี 3 ประเด็น 10 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 มอบหมายงานมากเกินไป มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการกำหนดมาตรฐานภาระงาน และให้มีการควบคุมกำกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงาน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้ทำความเข้าใจกับนักศึกษาในวันปฐมนิเทศเกี่ยวกับเรื่องการมอบหมาย

งานของอาจารย์ และการบริหารเวลาในการทำงานของนักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 4 ให้มีการบูรณาการงานในแต่ละรายวิชาที่มีความสอดคล้องกันเข้าไว้ด้วยกัน จะทำให้หน่วยภาระงานของนักศึกษาลดลงได้

ประเด็นที่ 2 อธิบายความ หรือ สื่อความหมายไม่ชัดเจน มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการส่งเสริมสนับสนุน การใช้สื่อที่หลากหลายมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการสัมมนาเนื้อหาวิชาในแต่ละวิชาให้ชัดเจน แนวทางแก้ไขที่ 3 สนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และไม่มีวิชาสอนมากเกินไป แนวทางแก้ไขที่ 4 ให้มีความสัมพันธ์ที่ดี และมีการติดต่อสื่อสารทั้งสองทางระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์เพื่อความสะดวกในการสอบถามปัญหาการเรียนการสอน

ประเด็นที่ 3 มีความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 สนับสนุนให้อาจารย์ได้รับการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ความสามารถ สนับสนุนการศึกษาต่อ และสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประเมินการสอนของอาจารย์ เป็นระยะ

8. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ มี 3 ประเด็น 4 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยบริการ บริการไม่ดี มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการ ควรเน้นให้เจ้าหน้าที่ตระหนักในการให้บริการ และให้ความสำคัญกับผู้ใช้บริการ

ประเด็นที่ 2 หนังสือไม่ทันสมัย มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดซื้อหนังสือใหม่เพิ่มขึ้น โดยการสำรวจความต้องการของแต่ละสาขาวิชาให้เพียงพอและทั่วถึง แนวทางแก้ไขที่ 2 หนังสือที่จัดซื้อใหม่ ควรมีการลงทะเบียน และนำออกให้นักศึกษาได้ใช้อย่างรวดเร็ว แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการใช้สื่อ Electronic มากขึ้น

ประเด็นที่ 3 หนังสือมีไม่เพียงพอ แนวทางแก้ไขคือใช้แนวทางแก้ไขเดียวกันกับแนวทางแก้ไขในประเด็นที่ 2

9. ปัญหา ปัจจัยส่วนตัว มี 3 ประเด็น 6 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ส่งเสริมการทำงานของนักศึกษาเพื่อเป็นการหารายได้พิเศษระหว่างเรียน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีบริการจัดสรรเงินกู้-ยืม เพื่อการศึกษา โดยให้นักศึกษาเข้าถึงได้ง่าย มีความสะดวก และ รวดเร็ว

ประเด็นที่ 2 มีปัญหาครอบครัว มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความใกล้ชิด และเป็นกันเองกับนักศึกษา สอบถามปัญหา ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการให้กำลังใจกับนักศึกษา

ประเด็นที่ 3 ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียน มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 จัดระบบความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนการสอนซ่อมเสริม แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีระบบที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถทำการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้สะดวก

10. ปัญหา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย มี 3 ประเด็น 6 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป มี 2 แนวทางแก้ไขดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการนำเรื่องค่าลงทะเบียนเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาถึงอัตราที่เหมาะสม แนวทางแก้ไขที่ 2 จัดให้มีระบบผ่อนชำระค่าลงทะเบียน สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาในการชำระค่าลงทะเบียน

ประเด็นที่ 2 ขาดปัจจัยพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีฝ่ายจัดหาแหล่งงบประมาณ รายได้ในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ให้เพียงพอ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการพัฒนาสุขอนามัย ทางด้านโรงอาหาร ห้องสุขา และสถานที่พักผ่อน ให้มีความสะอาด และสวยงาม

ประเด็นที่ 3 ชื่อเสียงไม่เป็นที่ยอมรับ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการประชาสัมพันธ์ผลงาน และการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางแก้ไขที่ 2 มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้มีผลผลิตเป็นที่ยอมรับ ของสังคม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่เห็นสมควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 - 2549

1. ปัจจัยส่วนตัว

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ เรื่อง ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน มีปัญหาครอบครัว และไม่เข้าใจในวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญตราพร (Paydrifar. 1977 : 3322-A) ได้วิเคราะห์วิจัยศึกษาตัวแปรที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาที่ออก

กลางคัน โดยพบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาขงเว้น เพศและเชื้อชาติ คือ สถานภาพทางครอบครัว ความสมบูรณ์ในด้านจิตใจ สถานภาพการสมรส แรงจูงใจในการศึกษา ผลการเรียน และ ความพึงพอใจในสถาบัน

2. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายชื่อพบว่าความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากคือ เรื่องค่าลงทะเบียน สูงเกินไป จากปัญหาค่าลงทะเบียนสูงเกินไป ผู้วิจัยมีแนวคิดในการอภิปรายผลเป็นสองด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง ปัญหาค่าลงทะเบียนสูงเกินไป จะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาที่สถานภาพ ทางครอบครัวที่มีรายได้น้อย ส่งผลถึงระดับที่ทำให้นักศึกษาต้องออกกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างภูมิหลังของนักศึกษากับสถานภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ รุ่นปีการศึกษา 2528-2530 พบว่า นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับจ้างหรือพนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชนหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีอัตราร้อยละของการออกกลางคันเพราะการตกออกมากกว่า สาเหตุอื่น ๆ และมากกว่านักศึกษาที่มีบิดามีอาชีพเกษตร/ประมง รับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย การอภิปรายผลในด้านที่สอง ปัญหาค่าลงทะเบียนสูงเกินไป อาจไม่เกี่ยวข้องกับปัญหา การออกกลางคันของนักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะดี ซึ่งสอดคล้องกับ แคทท์เทอร์รัลล์ (Catterall. 1986 : 147-148) ได้วิจัยเรื่องสังคมเศรษฐกิจเป็นผลกระทบต่อออกกลางคันของนักเรียน พบว่า การศึกษาของบิดามารดา การช่วยงานครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักเรียน ในขณะที่อาชีพของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคัน แต่อย่างใด จากการที่การศึกษาของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการออก กลางคันของนักเรียนนั้น อาจเป็นเพราะว่ายิ่งผู้ปกครองมีการศึกษาสูงขึ้นก็จะส่งผลให้มีรายได้สูงขึ้น และเมื่อมีรายได้สูงขึ้น ก็จะทำให้สามารถสนับสนุนการศึกษาของบุตรได้ การออกกลางคันของ นักเรียนก็จะมีแนวโน้มลดลง

3. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับหลักสูตร

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายชื่อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ เรื่อง หางานทำยาก

และหลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน จากปัญหานี้จะทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน อาจทำให้นักศึกษาออกกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลำเพย สนธิ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคกลาง ได้ค้นพบและเสนอวิธีการแก้ไขและแนวทางการปฏิบัติของปัญหาการออกกลางคัน ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านตัวผู้เรียน ควรร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาล้วนๆ โดยการแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยวิธีการที่นุ่มนวล ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนควรจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชน และความต้องการของผู้เรียน

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหรืออยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นในระดับมาก คือ เรื่อง กระบวนการวัดผล ประเมินผล ไม่ได้มาตรฐาน วัดดูประสังค์ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน กิจกรรมในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ และขาดสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ วัฏฏานนท์ (2529 : จ-ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันแต่ละประเภทมีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันในด้านต่างๆดังนี้ ด้านการศึกษา พบว่า วิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ เป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรก ของการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันทุกประเภท และยังสอดคล้องกับ เอกบุตร อยู่สุข (2549:บทคัดย่อ) ศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล ในปีการศึกษา 2546-2548 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ด้านครู-อาจารย์ ที่สอนวิชาสามัญ คือ งานที่มอบหมายมีมากเกินไป ไม่ใช่เกณฑ์การวัดผลตามระเบียบ และยังสอดคล้องกับ อารี ผสานสินธุวงศ์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2549 คือ การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา 2) ปัญหาจากบุคคลแวดล้อม 3) ปัญหาของสถานศึกษา 4) ปัญหาด้านสังคมและการศึกษาความสัมพันธ์สาเหตุการออกกลางคันของแต่ละด้านของปัญหาตามสภาพภูมิหลังของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ด้านผู้สอนและวิธีการสอน อันดับหนึ่ง คือ อาจารย์ออกข้อสอบยากเกินไป อันดับสอง คือ อาจารย์สอนไม่เข้าใจ อันดับสามคือ อาจารย์สอนเร็วและรวบรัดเกินไป จนเรียนไม่เข้าใจ

5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ มอบหมายงานมากเกินไป อธิบายความหรือสื่อความหมายไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ วัชร ตระกูลงาม และคนอื่น ๆ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษาภาคปกติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ปัจจัยย่อย ดังนี้ อาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันระดับมากที่สุดของทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนผลกระทบในระดับมากมี 2 ปัจจัย คือ การให้งานมากเกินไป จนเกิดความท้อแท้และผู้สอนเคร่งเครียดมากเกินไป เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในระดับมากถึง 5 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุด คือ ไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเอง ทุกปัจจัยส่งผลกระทบในระดับปานกลางทั้งหมด โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุด คือ ให้งานมากจนเกิดความท้อแท้ อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคัน ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในระดับมาก 2 ปัจจัย คือ ไม่มีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาและมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองไม่มีปัจจัยใดส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันเลย โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบระดับปานกลางที่มีคะแนนสูงสุด คือ มีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในระดับปานกลางและน้อยของทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่ากลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในระดับมาก คือ บุคลากรที่ให้บริการขาดมนุษยสัมพันธ์ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบในระดับปานกลางและระดับน้อย ความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในภาพรวมส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีความคาดหวังในระดับมากทุกข้อ โดยปัจจัยที่คาดหวังสูงสุดคือเมื่อมีปัญหาด้านการเรียนจะได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองมีความคาดหวังในระดับปานกลางทุกข้อ โดยปัจจัยที่คาดหวังสูงสุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เรื่องหลักสูตรดีสามารถให้คำแนะนำได้ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน เข้าใจถึงความแตกต่างของนักศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้

ปรับปรุงการสอนให้ไม่น่าเบื่อ อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้โดยง่ายและใจเย็น ไม่ดูถูกนักศึกษา พูจจาไพเราะ อาจารย์ที่ปรึกษา มีเวลาให้นักศึกษาได้พบ ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา และต้องเข้าใจหลักสูตรที่เป็นที่ปรึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา บอกข่าวสารให้นักศึกษาได้รับรู้ทั่วทุก ศูนย์การศึกษา เพิ่มการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาร่วมมือกันมากขึ้น ตลอดจนปรับปรุงกิจกรรม ให้เป็นประโยชน์และน่าสนใจ การให้บริการต่างๆของมหาวิทยาลัย ปรับปรุงการให้บริการของ เจ้าหน้าที่และแก้ไขปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์

6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ใน เรื่องไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเอง บังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ กิจกรรมมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการศึกษา และกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 152) กล่าวว่า การจัดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือจากนักศึกษาเพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันเป็น ทางเสริมสร้างประสบการณ์ และการพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยให้กิจกรรมในการเรียนให้มีคุณค่า และมีประโยชน์มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ สมใจ พิศณุวงษ์ (2532 : 128) ได้ศึกษาปัญหาและ ความต้องการของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีพบว่าควรมีการพัฒนาปรับปรุง ทั้งในแง่นโยบายด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน การดำเนินงานของนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในส่วนของผู้บริหารสถาบันเป็นผู้กำหนดนโยบายนั้น ควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจ การให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยกำหนดนโยบายทิศทางและขอบเขตของ กิจกรรมนักศึกษาให้ชัดเจนรวมทั้งการให้สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในการจัด กิจกรรม ให้การสนับสนุนขวัญกำลังใจแก่อาจารย์ที่ช่วยงานกิจกรรมนักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกิจกรรมนักศึกษาควรมาจากความสนใจของนักศึกษา ในส่วนการ ดำเนินงานของนักศึกษาควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่างๆที่จัดไป อย่างถูกต้องเหมาะสม และนำผลประเมิน มาปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้กรรมการบริหารผู้ปฏิบัติงานแต่ละชุดควรมีการสืบทอดงานอย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถจัดกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพบรรลุ เป้าหมายได้ แต่เนื่องจากนักศึกษาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผล ทางออกของปัญหา คือ สถาบันควรให้ความรู้แก่นักศึกษา ในการประเมินและให้มีการสืบทอดอย่างต่อเนื่องในผู้ ปฏิบัติกิจกรรมทุกชุด จนเกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ต่อไป เพราะหากไม่มีการ

ประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแล้ว ลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่ผลักดันออกมา นอกจากจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เท่าที่ควรแล้ว รูปแบบของกิจกรรมที่ปรากฏอาจไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้ จากการวิจัยพบว่า ปัญหาอันดับหนึ่งในด้านกิจกรรมจะชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย ปัญหาและอุปสรรคของกิจกรรมแต่ละประเภท ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงโครงการด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ดีสำหรับการจัดและดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในครั้งต่อไป

7. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องขาดความใกล้ชิดกับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ พิศนุวงษ์ (2532 : 128) จากการศึกษารายงานพบว่า ในด้านการบริหารและการปกครองนักศึกษา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับผู้บริหารอยู่ในระดับมากและนักศึกษาให้ความสำคัญกว่าปัญหาใดทั้งหมดนั้น สถาบันควรพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยอาจเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงกิจการต่าง ๆ ของสถาบันตามความสมควรแก่เหตุผล ซึ่งนักศึกษาอาจมีส่วนร่วมในการบริหาร สถาบันได้หลายแนวทาง เช่น ในการช่วยวางนโยบายพัฒนาการออกความคิดเห็นการจัดหลักสูตร การประเมินผลการสอนแต่ละวิชาโดยผ่านทางผู้แทนนักศึกษาองค์การนักศึกษาหรือจัดตั้งกรรมการเฉพาะกิจต่าง ๆ เป็นกรณี ทั้งนี้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษานอกจากจะเป็นการลดข้อขัดแย้งแรงปะทะต่อกันแล้ว ยังสามารถให้ผู้บริหารทุกระดับ ได้รับฟังข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงงานบริหารต่อไป

8. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เรื่องเข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนได้ยาก เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนบริการไม่ดี ขาดข้อมูลป้อนกลับเรื่องผลการเรียนทำให้นักศึกษา ไม่ทราบสถานะผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินท์ (2519 : 16) กล่าวว่า ด้านการบริการนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบายปราศจากความกังวลใด ๆ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่

9. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรื่องเจ้าหน้าที่ ศูนย์ IT ให้บริการไม่ดี ระบบสารสนเทศไม่ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับ อารี ผสานสินธุวงศ์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2549 คือ การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ในด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ด้านปัญหาจากบุคคลแวดล้อม ด้านปัญหาของสถานศึกษา ด้านปัญหาด้านสังคม และการศึกษาความสัมพันธ์สาเหตุ การออกกลางคันของแต่ละด้านของปัญหา ตามสภาพภูมิหลังของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2549 ด้านการบริหารและการสนับสนุนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน อันดับหนึ่ง คือ สถานที่พักผ่อนภายในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ อันดับสองคือ ไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้จัดการเรียนการสอน อันดับสาม คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ

10. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2547-2549 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยบริการให้บริการไม่ดี หนังสือไม่ทันสมัย หนังสือมีไม่เพียงพอ และสถานที่ไม่สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ พิศณุวงษ์ (2532 : 131-132) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สถาบันควรจัด หลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดแก่นักศึกษาเข้าใหม่เป็นวิชาบังคับ 1 หน่วยกิต ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษารู้จักห้องสมุดของตนเพื่อการค้นคว้า โดยเชิญบรรณารักษ์ห้องสมุดมาทำการสอนในภาคต้นทุกปี การศึกษา ส่วนบรรยากาศภายในห้องสมุดสถาบันควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศและติดตั้งไฟส่องสว่างให้เพียงพอ และยังสอดคล้องกับ พันัส หันนาคินทร์ (2519 : 16) กล่าวว่า ด้านการบริการนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ปราศจากความกังวลใดๆ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547-2549 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มี 3 ประเด็น 10 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 กระบวนการวัดผลไม่ได้มาตรฐาน มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุ และปัญหาของระบบการวัดผลและประเมินผล แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผล และประเมินผล รวมถึงให้มีการควบคุมกำกับกับการวัดผลประเมินผลให้ดำเนินไปตามเกณฑ์มาตรฐาน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในเรื่องการวัดผล และประเมินผล แนวทางแก้ไขที่ 4 อาจารย์ควรแจ้งคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนให้นักศึกษาทราบเป็นระยะๆ หรือมีบริการที่นักศึกษา สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนของตนเองได้ง่าย และอาจารย์ผู้สอนควรพิจารณาหาทางช่วยเหลือนักศึกษา ที่มีคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนน้อยได้ทันต่อเหตุการณ์ สอดคล้องกับ สุมาลี จันทรชอล (2543 : 9) กล่าวไว้ในแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลว่า การจัดการเรียนการสอนจำเป็นจะต้องศึกษาหลักสูตรเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นกรอบหรือแนวทางที่บอกให้ทราบว่า จะสอนอะไร หรือควรจัดโอกาสการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในลักษณะใด หลักสูตรส่วนมากจะบอกถึงวัตถุประสงค์และจุดหมายตลอดจนลักษณะของเนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผลจึงเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะนำไปใช้ เพื่อบ่งบอกถึงความมากน้อยของผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นหลักสูตร จุดหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลจึงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

ประเด็นที่ 2 วัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการพัฒนาหลักสูตร ให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรและให้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชาให้ชัดเจนเมื่อเทียบกับสาระสำคัญของหลักสูตร แนวทางแก้ไขที่ 2 กำหนดให้มีการจัดทำคู่มือของหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอน (Course Syllabus) แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดทำประมวลการสอนร่วมกันในแต่ละวิชา มีความสอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2549 : 10) ได้กำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตร โดยให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ 5 ปี

ประเด็นที่ 3 กิจกรรมในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการเผยแพร่ กิจกรรมการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย กว้างขวาง และอย่างทั่วถึง แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมีกิจกรรมไม่น้อยกว่า 20% ของเนื้อหาในแต่ละวิชา แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ สอดคล้องกับ โรม วงศ์ประเสริฐ (2546 : 57) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกิจกรรม คือ การนำเอาความรู้ในเนื้อหาวิชาการในการจัดฝึกอบรม หรือการจัดการเรียนการสอนมาบูรณาการกับกิจกรรม

เพื่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ทักษะ โดยใช้ความสนุกสนานเป็นสื่อในการเรียนรู้ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไป

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มี 3 ประเด็น 9 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 หางานทำยาก มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องจำนวน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้มีทักษะให้มีความสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพอิสระได้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 3 ในการจัดทำหลักสูตร หรือในการปรับปรุงหลักสูตร ควรให้ผู้ที่ต้องการใช้แรงงาน นักศึกษา เข้าร่วมในการวิพากษ์หลักสูตร มีความสอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. 2549 : 10) ได้กำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตร โดยให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงคดียุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๆ 5 ปี

ประเด็นที่ 2 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องจำนวน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการระดมความคิดเห็นจากศิษย์เก่า เกี่ยวกับปัญหาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 3 ปี มีความสอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. 2549 : 3-4) ในตัวบ่งชี้ที่ 3 ของมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา กล่าวว่ามีบริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และของประเทศ

ประเด็นที่ 3 หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของนักศึกษา มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 จัดให้มีการแนะแนวหลักสูตร และให้คำปรึกษา แต่อย่าโฆษณาจนเกินจริง แนวทางแก้ไขที่ 2 จัดให้มีระบบการโอนย้ายสาขาวิชา ให้สอดคล้องกับความถนัดของนักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 3 ในการรับนักศึกษาใหม่ ควรมีการทดสอบความรู้ ความถนัด ตลอดจนความสนใจของนักศึกษาก่อนเข้าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ มนต์ชัย เทียนทอง (2529 : บทคัดย่อ) ได้

ทำการวิจัยศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ปัญหาและการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อาจารย์ ที่ปรึกษาและนักศึกษามีส่วนมากมีความเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือแนะนำในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย สมควรที่อาจารย์ที่ปรึกษาควร จะปฏิบัติให้มากขึ้น ได้แก่ การให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและการวางแผนการศึกษา การให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหาทางการศึกษา

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน มี 3 ประเด็น 8 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 เข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนได้ยาก มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการขยายช่องทางในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนให้หลากหลายมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนให้กว้างขวางและอย่างต่อเนื่อง เข้าถึงผู้ใช้ได้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศงานทะเบียนให้มีความทันสมัย และมีความเป็นสากล

ประเด็นที่ 2 เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนบริการไม่ดี มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการอบรม บุคลิกภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการกำกับการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเกณฑ์ และความรับผิดชอบในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แผนกงานทะเบียน

ประเด็นที่ 3 ขาดข้อมูลป้อนกลับเรื่องผลการเรียน ทำให้นักศึกษาไม่ทราบผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการพัฒนาระบบข้อมูลให้มีความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ แนวทางแก้ไขที่ 2 อาจารย์คอยกระตุ้นเตือนให้นักศึกษาหมั่นตรวจผลการเรียนของตนเอง แนวทางแก้ไขที่ 3 ใช้ระบบงานทะเบียน On line เชื่อมโยงระบบข้อมูลให้ Real time แนวทางแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน ทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ มาตรฐาน 5 โทคาพันธ์ และอุดมเดช ทาระหอม (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องโครงการวิจัยและพัฒนาระบบระบบบริหารงานทะเบียน และสารสนเทศนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบบริหารงานทะเบียน และงานบริการ สารสนเทศนักศึกษา เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูลปริมาณมาก และในหน่วยของข้อมูลที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานต่างๆ เช่น งานการเงิน งานกิจการนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการรับทุนการศึกษา เรื่องของการกระทำคามผิดต่างที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของสถานะภาพการเป็นนักศึกษา ดังนั้นระบบ จึงเป็นระบบที่ต้องการความรวดเร็ว ถูกต้อง ชัดเจน และความเป็นปัจจุบันของข้อมูล การทำงานบนระบบเครือข่าย เครือข่ายคอมพิวเตอร์ แบบการเข้าถึงข้อมูลแบบ Client/Server ซึ่งเป็น

การทำงานแบบฐานข้อมูลเดียว (Single Database) ทำให้ผู้ใช้ระบบสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ หลายๆ ส่วนงาน ทำให้การทำงานเร็วขึ้น และข้อมูล เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ซึ่งโปรแกรมนี้มีการ เชื่อมโยง กับระบบงานอื่น ๆ เช่น งานระบบงบประมาณ งานบัญชี ระบบงานบุคลากร การจัดซื้อ- จัดจ้าง ได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้สามารถนำสารสนเทศที่มีในระบบงานต่าง ๆ ไปใช้ร่วมกันเพื่อ ประโยชน์ต่อการบริหาร และการบริการภายในองค์กรได้เป็นอย่างดี

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร มี 3 ประเด็น 8 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเอง มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมของนักศึกษา ให้มีความ อิสระและหลากหลายมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการปรับปรุง ระบบและกลไก ในการพัฒนา นักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการสร้างความเข้าใจกับนักศึกษา โดยที่อาจารย์ และนักศึกษามี ส่วนร่วม ในการคิดกิจกรรมให้มากขึ้น

ประเด็นที่ 2 กิจกรรมมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการศึกษา มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีแผนการเข้าร่วมกิจกรรมที่ชัดเจน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการบริหาร กิจกรรม โดยการจัดตารางเรียนไม่ให้ทับซ้อนกับตารางกิจกรรม แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการกำหนด ระยะเวลาที่จะต้องสิ้นสุดการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสม

ประเด็นที่ 3 บังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ไม่ควรมีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม แต่ควรมีการขอความร่วมมือ ในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสเลือกอย่างหลากหลาย แนวทางแก้ไข ข้อที่ 2 ให้มีการศึกษา ให้มีการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ควรเลือกไว้เฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสม และได้รับความพึงพอใจจากนักศึกษา แนวทางแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ วิลเลียมสัน (Williamson. 1961 ; อ้างถึงใน พิชิต ทองประยูร. 2546 : 18-19) ให้แนวคิดในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และความต้องการของนักศึกษา ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องพัฒนานักศึกษาเพื่อ ตอบสนองในด้านมาตรฐานวิชาการ และมาตรฐานวิชาชีพ และเพื่อสนองตอบความเป็นคน คือ เป็นคนดี บุคลิกภาพดี และพลานามัยดี หรือการเป็นพลเมืองดี 2) การจัดกิจกรรมและบริการที่จัด ให้แก่นักศึกษา ควรพิจารณาถึงความเหมาะสม และความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคน 3) นอกจาก การจัดกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควบคู่กันไป พร้อมกับ เสริมงานบริการต่าง ๆ เช่น ห้องนันทนาการ สถานที่ออกกำลังกาย การบริการทางสุขภาพ การบริการแนะแนว สนเทศและบริการอาชีพ เป็นต้น 4) สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ทางวิชาการ และส่งเสริมหลักการประชาธิปไตย ในการบริการงานองค์กรนักศึกษาจะประสบสัมฤทธิ์มากกว่า

การกำกับดูแล 5) การจัดกิจกรรมและบริการที่สามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เพื่อสนองต่อความต้องการของนักศึกษา ไม่เกิดช่องว่างระหว่างสภาพสังคม ในสถาบัน การศึกษากับสภาพแวดล้อมภายนอก

5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT มี 3 ประเด็น 5 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 เจ้าหน้าที่ศูนย์ IT บริการไม่ดี มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการอบรม พัฒนาการทำงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ IT แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการจัดระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ IT ที่สามารถทำให้เกิดความสะดวกกับทุกฝ่าย

ประเด็นที่ 2 ระบบสารสนเทศไม่ทั่วถึง มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการขยายช่องทางการเข้าถึงระบบได้อย่างกว้างขวาง หลากหลาย และอย่างต่อเนื่องมากขึ้น ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารสนเทศ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างต่อเนื่อง และกว้างขวาง

ประเด็นที่ 3 สถานที่ไม่เหมาะสม มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ ให้มีการปรับปรุงในการจัดสถานที่ และบรรยากาศในการใช้บริการที่มีความเหมาะสมกับผู้ใช้มากขึ้น แนวทางแก้ไขประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ IT ทั้ง 3 ประเด็นมีความสอดคล้องกับ ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 321) กล่าวว่า หอสมุดและศูนย์สารสนเทศ คือ การบริการและสนับสนุนการสอน การเรียน และการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และพันธกิจของสถาบัน สารสนเทศในหอสมุด ในศูนย์คอมพิวเตอร์ หรือในห้องปฏิบัติการ เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถใช้ได้ และสามารถเรียกใช้สารสนเทศจากสถาบันอื่น ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติได้

6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร มี 3 ประเด็น 5 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ขาดความใกล้ชิดกับนักศึกษา มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดประชุม และพบปะกับนักศึกษา อย่างสม่ำเสมอ และอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการจัดกิจกรรมบันเทิง ระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา ให้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2 แก้ปัญหาไม่ทันต่อเหตุการณ์ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการศึกษาปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว และเตรียมการป้องกันแก้ไข ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และดำเนินการแก้ไขอย่างทันท่วงที

ประเด็นที่ 3 มีนโยบายไม่สอดคล้องกับปัญหาในการเรียนการสอน มี 1 แนวทางแก้ไข

ดังนี้คือ ผู้บริหารควรมีการทบทวนปัญหา และกำหนดนโยบายในการแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับ

สภาพปัญหา เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะที่เกี่ยวกับข้อ
 กับผู้บริหารทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 305) กล่าวในหัวข้อ
 หัวหน้าสถานศึกษากับวิสัยทัศน์ ว่า วิสัยทัศน์ทางการศึกษาจะต้องมองไปข้างหน้า มองไปถึงเวลา
 ที่ต้องใช้การศึกษานั้น วิสัยทัศน์ ไม่เพียงแต่คาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตแต่ควรจะมีจุดมุ่งหมาย
 ที่จะสนองตอบอนาคต โดยวิธีการที่เป็นไปได้และดีที่สุดด้วย วิสัยทัศน์ที่มีประสิทธิผล จะมี
 ลักษณะดังนี้คือ ทำท่าย สามารถมองเห็นได้ไม่ไกลเกินเอื้อม ชัดเจน ไม่เปิดให้มีการตีความที่ก่อให้เกิด
 ความขัดแย้ง จำได้ ข้อความไม่ควรยาวเกิน 20–25 คำ การมีส่วนร่วม ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างและ
 ดำเนินการการผลักดันของค่านิยม มีความผูกพันอย่างแน่นหนากับค่านิยมของโรงเรียน, มองเห็นได้
 เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้เป็นรูปภาพ การรวมพลังต้องการการสนองตอบจากทุกคน เป็น
 แนวทาง เป็นแนวทางสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน เชื่อมกับความต้องการของ
 นักเรียน สัมพันธ์กับการกระทำ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ มี 3 ประเด็น 10 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 มอบหมายงานมากเกินไป มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการกำหนดมาตรฐานภาระงาน และให้มีการควบคุมกำกับกับการ
 ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงาน แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน
 อย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้ทำความเข้าใจกับนักศึกษาในวันปฐมนิเทศเกี่ยวกับเรื่อง
 การมอบหมายงานของอาจารย์ และการบริหารเวลาในการทำงานของนักศึกษา แนวทางแก้ไขที่ 4
 ให้มีการบูรณาการงานในแต่ละรายวิชาที่มีความสอดคล้องกันเข้าไว้ด้วยกัน จะทำให้หน่วยภาระงาน
 ของนักศึกษาลดลงได้

ประเด็นที่ 2 อธิบายความ หรือ สื่อความหมายไม่ชัดเจน มี 4 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการส่งเสริมสนับสนุน การใช้สื่อที่หลากหลายมากขึ้น แนว
 ทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการสัมมนาเนื้อหาวิชาในแต่ละวิชาให้ชัดเจน แนวทางแก้ไขที่ 3 สนับสนุน
 การพัฒนาอาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และไม่มีวิชาสอนมากเกินไป แนวทางแก้ไขที่ 4
 ให้มีความสัมพันธ์ที่ดี และมีการติดต่อสื่อสารทั้งสองทางระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์เพื่อความ
 สะดวกในการสอบถามปัญหาการเรียนการสอน

ประเด็นที่ 3 มีความสามารถทางวิชาการไม่เพียงพอ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 สนับสนุนให้อาจารย์ได้รับการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ความสามารถ
 สนับสนุนการศึกษาต่อ และสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการประเมิน
 การสอนของอาจารย์ เป็นระยะ แนวทางแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ทั้ง 3 ประเด็น มีความ
 สอดคล้องกับ วอทรูบา และไรท์ (Wotruba and Wright. 1975 : 653-661) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนา

เครื่องมือประเมินการสอนของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิต มหาวิทยาลัยชานดิเอโก แผนกบริหารธุรกิจ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ที่มีความสำคัญ ได้แก่ 1) มีความรู้กว้างขวางถูกต้องทันสมัย และรู้อย่างแท้จริง 2) มีความสนใจและอยากจะสอน 3) ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา 4) กระตือรือร้นในวิชาที่สอน 5) อธิบายเข้าใจง่าย ยกตัวอย่างชัดเจน 6) ส่งเสริมนิสิตให้มีความคิดเห็น 7) ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม 8) ชอบช่วยเหลือนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน

8. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ มี 3 ประเด็น 4 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยบริการ บริการไม่ดี มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการ ควรเน้นให้เจ้าหน้าที่ตระหนักในการให้บริการ และให้ความสำคัญกับผู้ที่ใช้บริการ

ประเด็นที่ 2 หนังสือไม่ทันสมัย มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดซื้อหนังสือใหม่เพิ่มขึ้น โดยการสำรวจความต้องการของแต่ละสาขาวิชาให้เพียงพอและทั่วถึง แนวทางแก้ไขที่ 2 หนังสือที่จัดซื้อใหม่ ควรมีการลงทะเบียนและนำออกให้นักศึกษาได้ใช้อย่างรวดเร็ว แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีการใช้สื่อ Electronic มากขึ้น

ประเด็นที่ 3 หนังสือมีไม่เพียงพอ แนวทางแก้ไขคือใช้แนวทางแก้ไขเดียวกันกับแนวทางแก้ไขในประเด็นที่ 2 แนวทางแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์วิทยบริการ ทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ นันทินี ปาจิณะ (2546 : 23) ทำการศึกษาความต้องการในการใช้บริการศูนย์วิทยบริการของนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ งานบริการของห้องสมุดว่า งานบริการจัดเป็นหัวใจของห้องสมุด เพราะเป็นงานที่ต้องติดต่อกับผู้ใช้โดยตรง และใกล้ชิดกับผู้ใช้มากที่สุด ผู้ให้บริการจึงเป็นเหมือนตัวแทนของห้องสมุดที่จะสร้างทัศนคติให้แก่ผู้ใช้นานาชาติ หรือไม่เพียงใด งานทุกประเภทของสมุด ซึ่งได้แก่ งานบริหารห้องสมุด งานเทคนิค ล้วนเป็นงานที่จัดดำเนินการขึ้นมาเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ทั้งสิ้น ภาพพจน์ของห้องสมุดจะดีหรือไม่เพียงไรขึ้นอยู่กับ งานบริการ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ห้องสมุดจะต้องถือหลักว่า บริการของห้องสมุดจะเป็นเหมือนกระจกเงาสะท้อนให้เห็นระบบงานทุกประเภทของห้องสมุดด้วย

9. ปัจจัยส่วนตัว มี 3 ประเด็น 6 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน มี 3 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการจัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้มากขึ้น แนวทางแก้ไขที่ 2 ส่งเสริมการทำงานของนักศึกษาเพื่อเป็นการหารายได้พิเศษระหว่างเรียน แนวทางแก้ไขที่ 3 ให้มีบริการจัดสรรเงินกู้ยืม เพื่อการศึกษา โดยให้นักศึกษาเข้าถึงได้ง่าย มีความสะดวก และ รวดเร็ว

ประเด็นที่ 2 มีปัญหาครอบครัว มี 1 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไข คือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความใกล้ชิด และเป็นกันเองกับนักศึกษา สอบถามปัญหา ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการให้กำลังใจกับนักศึกษา

ประเด็นที่ 3 ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียน มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 จัดระบบความช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนการสอนซ่อมเสริม แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีระบบที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถทำการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้สะดวก แนวทางแก้ไขปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ ภาวนา ศศิฤกษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการจัดทุนการศึกษาด้านการวางแผน ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์สถาบันอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดทุนการศึกษาเห็นด้วยกับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับสมัครเพื่อขอรับทุนการศึกษาหลายรูปแบบและทั่วถึง มีอาคารสถานที่สำหรับการจัดการทุนและการสำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลศึกษาต่อไป ด้านการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์สถาบันอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดทุนการศึกษาเห็นด้วยกับการจัดเจ้าหน้าที่อาจารย์ที่รับผิดชอบมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องระเบียบขั้นตอนในการจัดการทุนการศึกษา ทำให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีโอกาสเรียนต่อเพิ่มมากขึ้น ด้านการติดตามและประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์สถาบันอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทุนการศึกษา เห็นด้วยกับการติดตามผลการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนอาชีวศึกษา และพบว่า ทำให้นักเรียนมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการทุนการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ในสถาบันอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทุนการศึกษา ด้านการวางแผนพบว่า บุคลากรไม่เพียงพอและเหมาะสมเนื่องจากอาจมีภาระหน้าที่ในด้านการสอนและการสำรวจความต้องการของนักเรียนที่สมัครขอรับทุนยังขาดความชัดเจน ด้านการดำเนินงานพบว่า การจัดการทุนการศึกษายังไม่มีความหลากหลาย การจัดสรรยังไม่เหมาะสมตามความจำเป็นของแต่ละประเภท ด้านการติดตามและประเมินผลพบว่ามีปัญหาบ่อยในการที่นักเรียนนำเงินทุนการศึกษาไปใช้จ่ายไม่เหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์สถาบันอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ทุนการศึกษามีส่วนทำให้นักเรียนมีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้น ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนดีขึ้น ควรมีการจัดทุนการศึกษาต่อไป และควรเพิ่มจำนวนเงินทุนให้มากขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ ของนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษา พบว่า แม้จะได้รับทุน แต่ก็ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะเป็นด้านกรเรียน ด้านการใช้จ่ายส่วนตัว รวมทั้งอุปกรณ์ตำราเรียนเป็นต้น ส่วนปัญหาของนักเรียนที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาพบว่า นักเรียนพยายามหางานพิเศษทำ หลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน บางครั้งทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายในการดำเนินชีวิต ควรตัดหรือยกเลิกการให้เงินทุนกับนักเรียนที่ได้รับทุนแล้วไม่ปฏิบัติตามกฎ ควรคัดสรรการให้ทุนแต่ละประเภทโดยพิจารณานักเรียนจากการขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือยากจนจริง ๆ และมีผลการเรียนปานกลาง

10. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย มี 3 ประเด็น 6 แนวทางแก้ไข

ประเด็นที่ 1 ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการนำเรื่องค่าลงทะเบียนเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาถึงอัตราที่เหมาะสม แนวทางแก้ไขที่ 2 จัดให้มีระบบผ่อนชำระค่าลงทะเบียน สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาในการชำระค่าลงทะเบียน

ประเด็นที่ 2 ขาดปัจจัยพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีฝ่ายจัดหาแหล่งงบประมาณ รายได้ในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานให้เพียงพอ แนวทางแก้ไขที่ 2 ให้มีการพัฒนาสุขอนามัย ทางด้านโรงอาหาร ห้องสุขา และสถานที่พักผ่อน ให้มีความสะอาด และสวยงาม

ประเด็นที่ 3 ชื่อเสียงไม่เป็นที่ยอมรับ มี 2 แนวทางแก้ไข ดังนี้

แนวทางแก้ไขที่ 1 ให้มีการประชาสัมพันธ์ผลงาน และการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางแก้ไขที่ 2 มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้มีผลผลิตเป็นที่ยอมรับของสังคม แนวทางแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยทั้ง 3 ประเด็น มีความสอดคล้องกับ อรรถพ คุณพันธ์ (2521 : 61-68) ได้ศึกษาการสร้างแบบสำรวจจำแนกสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย โดยอาศัยแบบสำรวจที่เที่ยงตรงตามทฤษฎี (Construct Validity) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) การสร้างแบบสำรวจนี้ได้ยึดหลักการสร้างแบบมาตรฐาน วัดสภาพแวดล้อมสถาบัน และตั้งเป็นทฤษฎีเฉพาะของลักษณะสถาบันที่ดี 5 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีเฉพาะที่ 1 กล่าวว่าสถาบันจะมีสภาพแวดล้อมที่ดี ก็ต่อเมื่อ นิสิตที่เป็นมวลสมาชิกในสถาบันที่มีความรู้สึกพึงพอใจสถาบันที่ตนเองสังกัดอยู่ กล่าวคือ นิสิตมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นนิสิตของสถาบัน ได้แก่ มีศรัทธาหรือทัศนคติที่ดีต่อสถาบันที่ตนสังกัดอยู่ ทฤษฎีเฉพาะที่ 2 กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน ที่เป็นส่วนหนึ่งในการเอื้ออำนวยให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ถ้าบรรยากาศในการเรียนการสอนดีมีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้

เป็นบัณฑิตที่ทรงไว้ซึ่งความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรมตามความมุ่งหมายของสถาบัน ทฤษฎีเฉพาะที่ 3 กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันที่ดีจะต้องเป็นสถาบันที่มีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างให้นิสิตรอบรู้ และเป็นบัณฑิต และเป็นบัณฑิตทั้งร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งในบทบาทผู้นำและผู้ตามที่ดี ทฤษฎีเฉพาะที่ 4 กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันที่ดีจะต้องเป็นสถาบันที่มีการบริหารงานที่ดี นิสิตต้องเคารพกฎระเบียบของสถาบัน อีกทั้งผู้บริหารยินดีให้คำปรึกษาแก่นิสิตและเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันบางส่วน ทฤษฎีเฉพาะที่ 5 กล่าวว่า อาคารสถานที่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทางด้านกายภาพที่จะช่วยผลักดันการเรียนการสอนในสถาบันให้สัมฤทธิ์ผล สถาบันที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ดีทั้งในด้านปริมาณ และ คุณภาพ กล่าวคือ มีห้องเรียน ห้องสมุด ห้องอาหาร ที่พักผ่อนหย่อนใจ และอื่น ๆ เพียงพอกับจำนวนนิสิต อีกทั้งศึกษากับห้องสมุดก็ไม่ไกลจนเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร อันได้แก่ หลักสูตรไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และ เมื่อจบการศึกษาแล้วหางานทำยาก เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้คือให้ทางมหาวิทยาลัย ทำการศึกษา และ กระตุ้นให้ทุกสาขาวิชา มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ และควรเน้นคุณภาพของนักศึกษา
2. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละวิชาไม่ชัดเจน กิจกรรมในการเรียนการสอนการสอนไม่น่าสนใจ ขาดสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ทันสมัย และการวัดผล ประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้ทางมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาความรู้ความสามารถของอาจารย์ อยู่เสมอ และในการรับอาจารย์เข้าทำงานควรพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ที่มีความสามารถโดยแท้จริง
3. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสนับสนุนการเรียน อันได้แก่เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนบริการไม่ดี ขาดข้อมูลป้อนกลับเรื่องผลการเรียนทำให้นักศึกษาไม่ทราบสถานะผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน และเข้าถึงแหล่งสารสนเทศงานทะเบียนได้ยาก เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้ทางมหาวิทยาลัยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีระบบ ที่เชื่อมโยงในทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย เพิ่มจำนวนหน่วยบริการให้ทั่วถึง รวมถึงจัดการฝึกอบรมการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับนักศึกษาทุกคน

4. จากการศึกษพบว่าปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา อันได้แก่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย อันได้แก่ ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้ทางมหาวิทยาลัยจัดตั้งหน่วยงานจัดหาทุน ให้มีทุนการศึกษา จำนวนมากเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ผลการเรียนดีแต่มีปัญหาด้านการเงิน และทางมหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาจัดให้ทุนเรียนฟรีกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้าน กีฬา ขบร้อง ดนตรี ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในทุกสาขาวิชา ทุกปีการศึกษา เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่แท้จริงในการทำให้นักศึกษาออกกลางคัน และนำผลการศึกษามาใช้แก้ปัญหา เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการออกกลางคันของนักศึกษาอีกต่อไป

2. ควรทำการวิจัยติดตามการประกอบอาชีพ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หลังจากสำเร็จการศึกษา ในทุกสาขาวิชา ว่ามีความสำเร็จในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงไร เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร